

Kraljica venca rožnega (G 302, SG 175)

Pesem je ljudskega porekla. Harmoniziral pa jo je duhovnik in skladatelj Lojze Mav (1898-1977). Posvečena je Devici Mariji, ki je hkrati tudi Kraljica presvetega rožnega venca, kakor molimo pri lavretanskih litanijah.

Prva kitica bi lahko rekli, je nastala, ko je pesnik sedel pred kipom Device Marije v kaki cerkvi. V naročju ima Marija Jezusa, Božjega Sina, v roki pa drži rožni venec, s katerim premišljuje skrivnosti njegovega življenja. V tem nam je zgled, ki ga naj posnemamo. To podbo, ki jo vsi poznamo, nam začetek pesmi priklič v spomin.

Druga kitica vabi vernike celega sveta, da bi dali Mariji hvalo. Res je ta molitev razširjena po vsem svetu in kristjane povezuje. Tako pripovedujejo romarji, ki se vračajo iz Lurda ali kakega drugega mednarodnega Marijinega romarskega središča. Zato nam pesem predstavi molitev rožnega venca kot molitev, ki je primerna za slehernega človeka, ne glede na njegovo starost.

Tretja kitica, ki je zelo poučnega značaja, še enkrat potrdi povabilo, naj se ob najrazličnejših priložnostih, ki se nam ponujajo, vključimo v krog molivcev.

V naslednji kitici najdemo utemeljitev: Kdor moli rožni venec, bo dobil za to milosti. Molitev nas torej spremlja na poti k svetosti, h kateri smo vsi poklicani. Molivec pa si bo s tem tudi pridobil ljubezen Božje matere, ki bo kot njegova zaveznica zanj prosila v nebesih.

Peta kitica potem še enkrat poudari moč te molitve. Ker znamo rožni venec na pamet, ga lahko molimo tudi še tedaj, ko nam oči ter moči odreko. Tudi za bolnika, ki je vezan na postelj, ostane ta molitev zvesta spremljevalka.

Brez dvoma je vsebina te pesmi otrok svojega časa – dobe, ki je hotela vernike na ta način navaditi na redno molitev rožnega venca. Besedilo je poučnega značaja in zelo slikovito prikazuje moč te molitve.

Bolj zanimive so kitice, ki so nastale za veseli, svetli, žalostni in častitljivi del rožnega venca (GLORIA 303-306). Z vsako skrivnostjo je namreč povezana ena kitica. To pomeni, da molitev lahko po vsaki skrivnosti poglobimo s primerno kitico. Tako se na kratko spomnimo svetopisemskega ozadja posameznih delov.

Pesem lahko zapojemo pred molitvijo rožnega venca ali pri Marijinih pobožnostih. Zaradi poučnega značaja besedila je manj primerna, da jo zapojemo pri sveti maši.

Klaus Einspieler